

у други обладанието на шипчанските върхове съставляват единъ отъ най популярните епизоди на войната. Но много-ли отъ западните читатели знаят за прѣблодаща роля, която се е паднала на българските милиционери за честь да бѫдат спасители на тая важна позиция, въ они драматический моментъ, когато заплашвана отъ цѣлата армия на Сюлейманъ-паща, нейното изгубование би било сигналъ за най важни усложнения?

„Пазението проходитъ на Шипка било прѣдоставено само на орловския полкъ и петътъ български дружини, които и тѣй биле ослабнали въ прѣдишните сражения.

„Тая шъпа хора е противостояла въ продължение почти три дена, отъ $9/21$, до $11/23$ август, на „постоянни, непрѣкъснати, безпрѣстанни“ атаки отъ четиредесетъ хиляди Сюлейманова войска. До вечеръта $11/23$ август, когато захватили да довтасватъ испратенитъ отъ генералъ Радецки подкрѣпления, херойските защитници, отъ които десетия погиналъ, макаръ и да сѫ биле измъчени отъ умора, лишени отъ храна, а почти сѫщо и отъ патрони, не устѫвали, обаче, на неприятеля нито една стѫпка земя. Ако се вземе въ съображение, че вземанието на Шипчанския проходъ особенно би помогнало на Сюлеймана да осъществи плана, койго ималъ за цѣль да отблъсни неприятеля отвѣдь Дунава, то ще стани по-цято онова значение, което трѣбва да се придава на удивителната стойкость на русско-българския отредъ, а тѣй сѫщо и това, каква прѣкрасна страница патриотитетъ — историци имать право да изобразятъ на заглавния листъ въ лѣтописитъ на българското княжество“.

Малкитъ балкански господарства трѣбва да заимствуватъ устройството на своитъ военни сили не отъ великитъ държави, подражанието на които би ги разорило, но отъ Швейцария; тѣмъ сѫ нуждни: добра артилерия, добре усъвършенствовано оръжие, трудолюбивъ и образованъ главенъ щабъ, и милиции, които да се подхвърлятъ на правилно и разумно упражнение. Тая система би била много удобна въ България, както и въ Швейцария, тѣй като селянина лесно привиква на